

ЗАСОБИ ТАРИФНОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

СТАРОСТІНА А.О.

студентка 4 курсу каф. ТiГГ, ФМ, ХНУГХ ім. О.М. Бекетова

Основою фінансування об'єктів ЖКГ та їх модернізації є тарифи. Саме тому обґрунтована тарифна політика є одним з основних чинників створення ринкових умов для діяльності суб'єктів підприємництва і є одним з найскладніших питань у сфері ЖКГ. Внаслідок недосконалої тарифної політики спостерігається динаміка постійного погіршення фінансово-економічного стану підприємств ЖКГ.

Наявна законодавча та нормативна база у житлово-комунальній сфері недостатня і недосконала, не забезпечує правових засад реформування житлово-комунального господарства, взаємовідносин підприємств і організацій галузі та споживачів послуг. Борги і збитки є повсякденною реальністю підприємств житлово-комунальної сфери. Причиною збитковості є те, що тарифи на більшість житлово-комунальних послуг переглядаються несвоєчасно, тому реальна собівартість цих послуг може бути значно вищою.

Підприємства житлово-комунального господарства не мають вагомих економічних стимулів до оптимізації структури тарифів і зниження нераціональних витрат матеріально-технічних ресурсів. Через постійну нестачу власних оборотних коштів підприємства житлово-комунального господарства не можуть утримувати належним чином основні засоби, у повному обсязі проводити їх поточний і капітальний ремонт, своєчасно виплачувати заробітну плату, здійснювати розрахунки за використані енергоносії та внески до бюджетів усіх рівнів. Це свідчить про наявність системної кризи в житлово-комунальній галузі та необхідність прискорення проведення житлово-комунальної реформи і переходу до роботи в ринкових умовах.

Для реформування системи регулювання тарифів ЖКГ необхідно

виконання наступних завдань:

1) надання в оренду окремих основних і допоміжних підрозділів житлово-комунальних підприємств та об'єктів;

2) підтримка приватних і колективних тепло сервісних підприємств, які впроваджують автономне енергозберігаюче обладнання як альтернативу існуючим централізованим системам теплопостачання;

3) формування органами місцевого самоврядування замовлень на послуги і програм розвитку об'єктів житлово-комунального призначення (обсяг послуг для населення, бюджетних установ, господарюючих суб'єктів, розвиток систем тепло-, водопостачання, водовідведення та інше);

4) організація системи розрахунків за використані ресурси і спожиті послуги на основі договорів (угод), а також застосування економічних санкцій за порушення договірних зобов'язань;

5) залучення організацій різних форм власності для надання житлово-комунальних послуг на конкурсній (тендерній) основі;

6) забезпечення ліквідації заборгованості минулих років за спожиті комунальні послуги підприємствами комунальної власності, що фінансуються з бюджетів усіх рівнів;

7) введення щоквартального перерахунку тарифів з метою їх коригування відповідно до зростання витрат на надання послуг.

Такі заходи сприятимуть встановленню ринкових відносин у сфері регулювання тарифів на житлово-комунальні послуги та формування тарифів на конкурентній основі. Сприятимуть підвищенню ефективності та надійності функціонування житлово-комунальних систем життєзабезпечення населення, поліпшення якості житлово-комунальних послуг з одночасним зниженням нераціональних витрат.